

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 12 marca 1970 r.

w sprawie zadań i organizacji służby ratownictwa morskiego i brzegowego.

Na podstawie art. 46 § 1 Kodeksu morskiego (Dz. U. z 1961 r. Nr 58, poz. 318) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1.

Ratownictwo morskie.

§ 1. Zadaniem służby ratownictwa morskiego jest poszukiwanie i ratowanie ludzi oraz statków i innych obiektów znajdujących się w niebezpieczeństwie na morzu.

§ 2. 1. Zadania w zakresie ratownictwa morskiego wykonuje przedsiębiorstwo państwowe Polskie Ratownictwo Okrętowe, zwane dalej w skrócie „PRO”, za pomocą:

- 1) specjalnych statków ratowniczych,
- 2) innych statków własnych,
- 3) statków zarządów portów, wyznaczonych i przystosowanych do prowadzenia akcji ratowniczych,
- 4) statków i urządzeń skierowanych do akcji ratowniczych, a pozostających w dyspozycji innych jednostek organizacyjnych.

2. W razie trudności w uzyskaniu do dyspozycji statków i urządzeń wymienionych w ust. 1 pkt 4, PRO zwraca się do właściwego urzędu morskiego, który podejmuje decyzję i wydaje odpowiednie polecenia.

§ 3. 1. Statki ratownicze PRO pełnią służbę pogotowia przez całą dobę w portach: Tolkmicko, Górki Zachodnie, Gdynia, Hel, Władysławowo, Łeba, Ustka, Darłowo, Kołobrzeg, Dziwnów, Trzebież i Świnoujście.

2. Minister Żegluga może wyrazić zgodę na wprowadzenie zmian w lokalizacji określonej w ust. 1.

§ 4. 1. Statki zarządów portów wyznaczane są do służby ratowniczej przez urzędy morskie w porozumieniu z PRO i zarządami portów.

2. Zarządy portów obowiązane są wyposażyć statki wyznaczone do służby ratowniczej w sprzęt ratowniczy oraz w sprzęt służący do udzielania pierwszej pomocy i wykonywania niezbędnych zabiegów sanitarnych, w ilości i rodzaju ustalonych przez PRO, i są odpowiedzialne za stan gotowości tych statków.

§ 5. 1. Koordynację akcji poszukiwawczych i ratowniczych prowadzą Ratownicze Ośrodki Koordynacyjne PRO w Gdyni i w Świnoujściu.

2. Ratownicze ośrodki koordynacyjne pełnią służbę przez całą dobę.

§ 6. Szczegółową organizację służby ratownictwa morskiego oraz zasady jej działania określa regulamin wydany przez dyrektora PRO w porozumieniu z dyrektorami urzędów morskich.

Rozdział 2.

Ratownictwo brzegowe.

§ 7. Zadaniem służby ratownictwa brzegowego jest:

- 1) ratowanie ludzi, którym zagraża niebezpieczeństwo na statku osiadłym na mieliźnie w pobliżu brzegu lub w innych wypadkach, kiedy pomoc może być udzielona od strony lądu,

2) udzielanie pierwszej pomocy osobom uratowanym.

§ 8. Zadania w zakresie ratownictwa brzegowego wykonują urzędy morskie przy pomocy brzegowych stacji ratowniczych.

§ 9. 1. Brzegowe stacje ratownicze znajdują się w portach: Świbno, Władysławowo, Łeba, Ustka, Darłowo, Kołobrzeg i Dziwnów oraz w miejscowości Sztutowo.

2. Kierownikami brzegowych stacji ratowniczych są kapitanowie portów, w których takie stacje się znajdują, a w innych wypadkach — osoby wyznaczone przez właściwy urząd morski.

§ 10. 1. Brzegowe stacje ratownicze wyposażone są w amfibie lub samochody ratownicze ze sprzętem ratowniczym oraz w środki do udzielania pierwszej pomocy.

2. Brzegowe stacje ratownicze obsługiwane są przez drużyny ratownicze, w których skład wchodzi pracownicy terenowych służb urzędów morskich.

3. Członkami drużyn ratowniczych mogą być również osoby nie zatrudnione w urzędach morskich, pełniące te czynności ochotniczo.

§ 11. 1. Członkowie drużyn ratowniczych otrzymują legitymacje służby ratownictwa brzegowego oraz odznaki tej służby. Wzór legitymacji i wzór odznaki określa Minister Żegluga.

2. Na czas pełnienia służby członkowie drużyn ratowniczych otrzymują odzież ochronną, której rodzaj ustalają urzędy morskie.

3. Członkom drużyn ratowniczych pełniącym w nich czynności ochotniczo (§ 10 ust. 3) przysługują z tytułu wypadków, którym ulegli w związku z udziałem w akcjach ratowniczych lub w czasie szkolenia w tym zakresie, świadczenia przewidziane w przepisach wydanych na podstawie art. 15 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 6).

4. Właściwy urząd morski obowiązany jest zawrzeć na swój koszt umowę ubezpieczenia w zakresie następstw nieszczęśliwych wypadków mogących się wydarzyć członkom drużyn ratowniczych, o których mowa w ust. 3, w związku z udziałem w akcjach ratowniczych lub w szkoleniu w tym zakresie.

5. Świadczenia przewidziane w ust. 2 ponosi urząd morski.

§ 12. Szczegółową organizację służby ratownictwa brzegowego oraz zasady jej działania określa regulamin wydany przez właściwy urząd morski w porozumieniu z PRO.

Rozdział 3.

Zadania innych organów współdziałających w ratownictwie.

§ 13. 1. Służby ratownictwa morskiego i brzegowego współpracują w miarę potrzeby z:

- 1) radiostacjami nadbrzeżnymi resortu łączności,
- 2) Biurami Prognoz Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego w Gdyni i w Szczecinie,
- 3) Marynarką Wojenną,
- 4) Wojskami Ochrony Pogranicza,

- 5) jednostkami organizacyjnymi służby zdrowia mającymi siedzibę na wybrzeżu,
- 6) przedsiębiorstwami żeglugowymi i rybackimi,
- 7) organizacjami ratowniczymi państw obcych,
- 8) portowymi strażami pożarnymi,
- 9) innymi instytucjami, które są w stanie udzielić pomocy.

2. Zasady współpracy Marynarki Wojennej z PRO i z urzędami morskimi w zakresie ratownictwa morskiego i brzegowego reguluje porozumienie zawarte pomiędzy tymi jednostkami.

§ 14. Do zadań radiostacji nadbrzeżnych resortu łączności (Gdynia-Radio, Witowo-Radio i Szczecin-Radio) należy:

- 1) prowadzenie stałego nasłuchu na międzynarodowych częstotliwościach w niebezpieczeństwie na morzu (500 kHz, 2182 kHz oraz 156,8 MHz) i przekazywanie informacji o odebranych sygnałach wzywania pomocy — do ratowniczych ośrodków koordynacyjnych PRO,
- 2) zapewnienie łączności radiowej w czasie akcji ratowniczych na morzu,
- 3) pośredniczenie w przekazywaniu porad lekarskich na statki,
- 4) pośredniczenie w przekazywaniu komunikatów ważnych dla bezpieczeństwa żeglugi oraz dla ochrony sanitarnej granic Państwa.

§ 15. Do zadań radiostacji nadbrzeżnych wchodzących

- 1) obserwują stan i rozwój sytuacji meteorologicznej dla potrzeb bezpieczeństwa żeglugi,
- 2) przekazują codziennie w ustalonych godzinach prognozy o przewidywanym stanie pogody oraz o groźnych zjawiskach meteorologicznych i hydrologicznych.

2. Zasady i sposób wykonywania zadań określonych w ust. 1 ustali Państwowy Instytut Hydrologiczno-Meteorologiczny w porozumieniu z urzędami morskimi.

§ 20. Łączność radiowa w niebezpieczeństwie na morzu utrzymywana jest ze statkami przez radiostacje nadbrzeżne resortu łączności, a w miarę potrzeby również przez jednostki organizacyjne resortu żeglugi, posiadające urządzenia radiokomunikacyjne.

Rozdział 4.

Akcja ratownicza w portach i na redach.

§ 21. 1. Stosownie do sytuacji akcję ratowniczą na akwenach portu i redy przeprowadzają:

- 1) kapitan statku znajdującego się w niebezpieczeństwie,
- 2) służba ratownictwa morskiego,
- 3) służba ratownictwa brzegowego,
- 4) portowa straż pożarna.

niebezpieczeństwie na morzu, sposób, w jaki należy zawiadomić właściwe organy o zauważeniu lub usłyszeniu takich sygnałów, oraz zakaz nadużywania sygnałów wzywania pomocy lub używania innych sygnałów, które można by pomylić z sygnałami wzywania pomocy.

2. Ogłoszenia przewidziane w ust. 1 powinny być wywieszane w kapitanatach i bosmanatach portów, w obwodach ochrony wybrzeża i w pobliżu przejść na plaże (w rejonie kąpielisk).

§ 27. 1. Statki ratownicze pełniące stałe pogotowie, amfibie i samochody ratownicze oraz samoloty i śmigłowce przeznaczone do ratownictwa noszą znak krzyża maltańskiego.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy wojskowych jednostek pływających, samolotów i śmigłowców.

§ 28. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Żeglugi: J. Szopa

54

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 lutego 1970 r.

w sprawie przystąpienia Mali do Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 21 Konwencji międzynarodowej o zwalczaniu fałszowania pieniędzy, sporządzonej w Genewie dnia 20 kwietnia 1929 r. (Dz. U. z 1934 r. Nr 102, poz. 919), został złożony dnia 6 stycznia 1970 r. Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Na-

rodów Zjednoczonych dokument przystąpienia Mali do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 26 konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Mali dnia 6 kwietnia 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

55

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 lutego 1970 r.

w sprawie przystąpienia Górnej Wolty do Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, sporządzonej w Hadze dnia 14 maja 1954 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 32 Konwencji o ochronie dóbr kulturalnych w razie konfliktu zbrojnego, sporządzonej w Hadze dnia 14 maja 1954 r. (Dz. U. z 1957 r. Nr 46, poz. 212), został złożony dnia 18 grudnia 1969 r. Dyrektorowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury do-

okument przystąpienia Górnej Wolty do powyższej konwencji.

Zgodnie z artykułem 33 powyższej konwencji wejdzie ona w życie w stosunku do Górnej Wolty dnia 18 marca 1970 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

Reklamacje z powodu niedoreczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 — skrytka pocztowa nr 3) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 100,— zł półrocznie 60,— zł

Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 45,— zł, półrocznie 27,— zł.

Prenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 30 listopada. Prenumeratę można zgłaszać wstecz za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą prenumeratę po tych terminach, wysyła pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Opłata za prenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzyodcinkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim, IV Oddział Miejski, Warszawa nr 1551-91-43745. Rachunków za prenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), nazwę i numer doręczającego urzędu pocztowego (jak Warszawa 10, Poznań 3 itp.), powiat, ulicę, nr domu, nr skrytki pocztowej oraz ilość zamawianych egzemplarzy Dziennika Ustaw.

Pojedyncze egzemplarze Dziennika Ustaw nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Kielcach, Koszalinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszynie, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa 34, ul. Powsińska 69/71 (skrytka pocztowa nr 3).

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.